



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona



Tu ets Pere

En els relats evangèlics de la vocació o crida dels apòstols ens impressionen moltes coses. Ens impressiona, per exemple, veure com la iniciativa és del Senyor; com no és cridat el millor, el més preparat, el més intel·ligent, sinó que el Senyor crida qui vol; i com aquest és agregat al grup anomenat *col·legi apostòlic*.

Així va passar amb Pere, el pescador de Galilea. El Senyor va fixar en ell la mirada i li va dir: «Vine i segueix-me». Ell va deixar la barca i totes les seves pertinences, va marxar amb Jesús, es va unir a la resta dels apòstols i va passar de pescador de peixos a pescador d'homes. A ell, al vell pescador de Cafarnaüm, el Senyor li va confiar el timó d'una barca nova: l'Església naixent: «Tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església...» (Mt 16,18). Pere no era, certament, el millor ni el més preparat, però el Senyor li va confiar el ministeri de la primacia, que consisteix fonamentalment en un servei total al Poble de Déu, perquè tots els seus membres visquin en comunió amb Déu i en comunió entre ells.

El successor de Pere, el que porta l'anell del Pescador, és el Summe Pontífex, el Bisbe de Roma. Ell és, en paraules del Concili Vaticà II, «el principi i fonament perpetu i visible d'unitat, tant dels bisbes com de la multitud de fidels. Ell té en l'Església, en virtut de la seva funció de vicari de Crist i pastor de tota l'Església, la potestat suprema, plena, immediata i universal per tenir cura de les ànimes» (Decret sobre el deure pastoral dels bisbes, *Ch.D.*, n. 2). El papa Francesc ha estat, com Pere i els altres apòstols, cridat, escollit, posat pel Senyor enmig de l'Església, per a exercir el ministeri de santificar, ensenyar i governar. Que bé s'expressa aquest ministeri quan se li diu al bisbe en la celebració de la seva ordenació: «Proclama la Paraula de Déu a temps i fora de temps; exhorta amb tota paciència i desig d'instruir. En la pregària i en el sacrifici eucarístic demana abundància i diversitat de gràcies, perquè el poble a tu encomanat participi de la plenitud del Crist. Tingues cura i dirigeix l'Església que se't confia, i sigues un dispensador fidel dels misteris de Crist. Elegit pel Pare per a la cura de la seva família, tin-

gues sempre davant els teus ulls el bon Pastor que coneix les seves ovelles i és conegut per elles, i no va dubtar a donar la seva vida pel ramat» (Cfr. Ritual d'ordenació de Bisbes). ¿No és això el que viu i transmet el Papa en la seva activitat pastoral?

El dia 29 de juny hem celebrat la festa de Sant Pere i Sant Pau: donem gràcies pel do i ministeri del Summe Pontífex. Darrere de la seva vida i la seva persona, darrere del seu treball i dels seus escrits, descobrim un apòstol seduït per l'Absolut i apassionat defensor de la dignitat de tot ésser humà. Era conscient, el dia de la seva elecció, que queia sobre les seves espatlles una gran responsabilitat, però no es va fer enrere. En ell descobrim la confiança de Pere, i de tota l'Església, que diu: «D'acord amb la teva paraula, calaré les xarxes» (Lc 5,5).

Davant el seu exemple d'entrega a Déu i a totes les esglésies, demanem al Senyor que ens concedeixi a tots, bisbes, sacerdots, religiosos i laics, la confiança i la valentia necessàries per seguir anunciant, com ell ho fa, «les seves meravelles» (1Cr 16,9) en tota circumstància, enmig de les diverses situacions que ens toquen viure en el nostre món. Amb la confiança posada en el Senyor, no podem acovardir-nos davant les dificultats ni cansar-nos de ser apòstols humils i valents enmig del nostre món.



Jesucrist dona la mà a sant Pere quan aquest s'enfonsa al llac de Tiberiades (fragment d'un mosaic del P. Rupnik, SJ)

ACTUALITAT

L'arquebisbe Omella s'interessa per la causa de beatificació d'Antoni Gaudí



Mons. Omella va rebre, el passat dia 13 de juny, alguns membres de l'Associació Pro Beatificació del Servent de Déu Antoni Gaudí. L'arquebisbe volia conèixer de primera mà l'estat en què es troba el procés de beatificació del genial arquitecte de la Sagrada Família.

Entre les persones que foren rebudes per l'arquebisbe hi havia el president de l'associació, el també arquitecte

José Manuel Almuzara; la postuladora de la causa, Silvia Correale, i l'advocada Anna Teresa Borrelli, que també col·labora en el procés. L'arquebisbe els va animar a continuar amb la seva tasca de promoció de la figura d'Antoni Gaudí, posant de manifest els seus profunds valors espirituals i la seva fe i desitjant que, si Déu vol, la causa de beatificació arribi a bon port.

ENTREVISTA

Dansa contemplativa



M. DOLORES DÍAZ-MIRANDA MACÍAS

La María Dolores és monja benedictina del monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona, i també és metgessa i doctora en conservació i restauració de documents antics. Ella va introduir la dansa contemplativa en aquest monestir on, el tercer dimecres de cada mes, aplega un grup de persones interessades a viure la interioritat i expressar-la a través del cos com a forma de pregària.

Què hi fa una monja i metgessa en un taller de restauració d'incunables?

Quan estudiava el tercer curs de la carrera de medicina vaig sentir de manera intensa la vocació contemplativa; l'ésser humà és més que la seva malaltia i jo desitjava arribar a la totalitat de la persona. En el noviciat també em van ensenyar a integrar el treball a la vida monàstica, així que en el taller de restauració vaig continuar amb el bisturí a la mà sobre llibres i còdexs.

Com ha integrat la comunitat de Sant Pere de les Puel·les la dansa contemplativa en la seva activitat pastoral?

L'any 2012 al monestir vam fer un taller de dansa contemplativa amb la Victoria Hernández, creadora dels tallers de dansa contemplativa a l'Estat espanyol. En la missa i les vespres d'aquells dies vam introduir alguna dansa i en successius tallers hem repetit aquesta experiència. En l'actualitat, un cop al mes, després de la pregària comunitària de vespres ens trobem per fer pregària i dansa contemplativa en un espai obert a la participació.

Com treballa vostè amb els sentits cap a l'interioritat?

D'una banda, quan prego, el meu cavall de batalla és ser capaç de silenciar els pensaments que van i vénen per la meva ment. D'altra banda, moltes persones ja no troben a Déu en els nostres marcs litúrgics tradicionals, així que vaig decidir explorar altres vies d'accés a la interioritat i vaig descobrir que els sentits ens permeten viure aquí i ara; unificar-nos per endinsar-nos en la presència de Déu. Arran d'això també hem iniciat tallers de meditació a través dels sentits. L'experiència és molt positiva, hi participen persones molt diverses que cerquen quelcom més.

Ramon Ollé Ribalta

ACTUALITAT

Festa de Sant Cristòfol i vacances d'estiu 2016

Un any més som a les portes de la festa del patró dels conductors, i m'atreviria a dir que de tots aquells que ens movem de manera permanent pels carrers de les nostres viles i ciutats i formem part de la mobilitat.

De manera tradicional, la figura de sant Cristòfol amb el Nen sobre l'espatlla és la que ens hauria de fer reflexionar que nosaltres, conductors o no, sempre hem de portar damunt nostre la responsabilitat de tots els nostres actes, i més si tenen relació amb el món del trànsit.

Darrerament llegim, sentim o ens comenten que augmenten els accidents en les nostres carreteres i ciutats. I si bé ens colpegen els accidents de l'auto-car a Freginals, els set morts en un xoc frontal a Girona, la mort d'un nen que anava amb la mare circulant pel lloc correcte a causa d'un conductor que va fugir, també ho fan el degoteig de ferits i morts per altres causes —ciclistes, motoristes, vianants despistats travessant un carrer...— que dia a dia omplen planes de diaris i televisions.

On és el sentit d'estimació de la vida que ens han donat sense demanar-la, i quin ús en fem? Cada cop veiem més neguit, tensió, egoisme i falta de valors allà on anem, siguem vianants o conductors. No ens adonem que sovint les nostres opcions al volant són errònies, i com a conseqüència tots, d'una manera o altra, podem provocar un accident. I morts o ferits de diferents escales de gravetat es van sumant, en percentatges i xifres; i els ferits greus i molt greus continuen augmentant respecte dels anys anteriors, en molts casos sense possibilitat de reintegrar-se a una vida plenament normal.



Un cop més, des d'aquesta Pastoral del Trànsit ens unim a tots aquells que vetllen per la nostra seguretat, recordant però que també hem de ser responsables per aconseguir arribar contents i satisfets al punt de destí. I sobretot ara, amb el bon temps, els desplaçaments seran més freqüents, circularan més vehicles pertot arreu i ens hem de proposar que la cordialitat, l'educació vial i el nostre seny siguin la constant per aconseguir el millor dels resultats, que és el d'arribar sans, bé i amb un somriure.

Que sant Cristòfol i cadascun dels sants que portem com a nom ens ajudin a transmetre el missatge de Jesús: «Estimeu-vos com jo us he estimat.»
Bones vacances!

Esteve Rifà Casals
Col·laborador de la Delegació diocesana Pastoral del Trànsit

Setmana catequètica per animadors de joves



Les delegacions diocesanes de Jovenut de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, organitzen dos cursos a la Setmana catequètica, un d'iniciació i un altre d'aprofundiment, de l'11 al 15 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Di-

putació, 231). Són cursos adreçats a animadors, catequistes, professors i monitors d'esplai d'adolescents i joves. Info i inscripcions: Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut: djoventut@arqbcn.org / www.delejovebcn.org

Lectures missa diària i santoral

4. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Os 2,14.15b-16.19-20 / Sl 144 / Mt 9,18-26]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl 113 / Mt 9,32-38]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prevere, fundador dels Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prevere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, verge.

6. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat. Sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dijous [Os 11,1b.3-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ † Diumenge vinent, XV de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, verge caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prevere, i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.





DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i uclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,1-12.17-20) (Versió abreujada)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.

Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festejad a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor.»

Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos:

Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengan sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

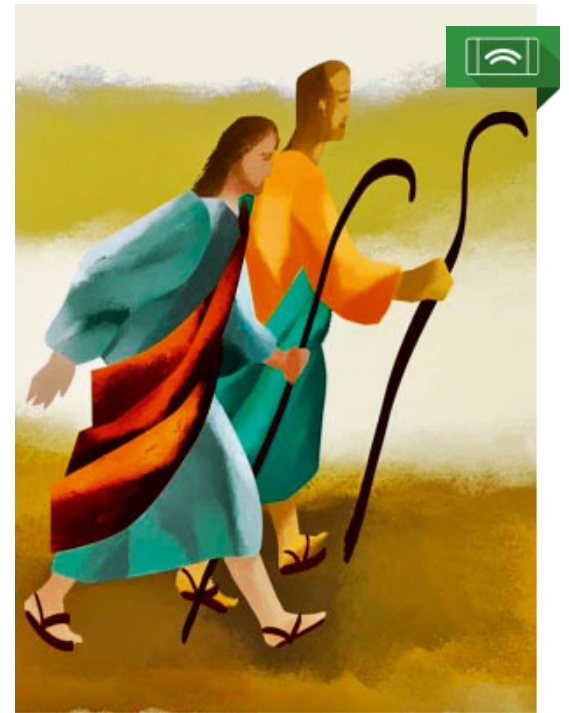
✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Missió dels setanta-dos deixebles



La missió dels setanta-dos deixebles no la tenim ni a Marc ni a Mateu. Lluc, en canvi, que té molt present la missió dels primers anys del cristianisme (el llibre dels Actes dels apòstols n'és una mostra feaent), justifica amb aquesta nova missió dels deixebles de Jesús l'amplitud de la tasca, que demana molts col·laboradors. D'aquí la frase inicial sobre la grandària dels sembrats i la necessitat de molts segadors. Hi ha aquí una clara justificació dels testimonis oculars que varen esdevenir servidors de la paraula, com diu el començament de Lluc (1,2).

Per tant, sembla que l'objectiu d'aquesta segona missió, que s'esdevé al començament de la secció del gran viatge de Jesús a Jerusalem, tingui un doble front. D'una banda deixa ben clar que la primitiva missió cristiana no va ser una tasca exclusiva dels dotze apòstols. Però, més important encara, la missió a Palestina prefigura la missió a tots els pobles. El nombre de setanta-dos (o setanta, segons altres manuscrits) és un nombre rodó que apunta a una gran quantitat d'objectius del viatge a Jerusalem. En efecte, Jesús els envia «a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar».

Dues darreres notes sobre el discurs. El text d'aquesta missió no és gaire diferent del que tenim en la missió dels dotze en Lluc 9,2-5 (i tampoc dels corresponents discursos de Mateu i de Marc). En qualsevol cas, l'austeritat que es demana als enviats es correspon molt de prop a les exigències del seguiment de Jesús que oferia l'evangeli de diumenge passat. Però, endemés, el text d'avui recull també la joia dels setanta-dos durant la tornada dient que fins i tot els esperits se'ls han sotmès pel poder del nom de Jesús. Jesús mateix ho confirma dient que ha vist la victòria damunt Satanàs. La joia dels deixebles s'encomana a Jesús en el fragment que Lluc posa a continuació, on exulta amb la presència de l'Esperit (Lc 10,21-22).

AGENDA

Actes



Benedicció de vehicles per Sant Cristòfol. Diumenge 10 de juliol es beneiran cotxes, bicicletes i altres vehicles, de les 10 a les 12 h, i de les 18 a les 20 h. Es beneirà el tortell de Sant Cristòfol i es repariran recordatoris i espigol amb la imatge del sant. A la Pquia. de la Concepció (c/ Aragó, 299). Informació: www.parroquiaconcepciobcn.org

Capella de Sant Cristòfol del Regomir (c/ del Regomir, 5). Diumenge 10 de juliol, festivitat de Sant Cristòfol, misses a les 8 i 19.30 h. Benedicció d'automòbils de 9 a 14 i de 17 a 19 h; a les 13 h benedicció de cotxes antics; a les 20 h ballada de gegants davant del seu patró.

Celestial Sant Sopar, en viu. Divendres 8 de juliol (20 h), representació d'aquesta obra poeticomusical de Miquel Pujol, editada per Claret. Serà al cor de la catedral i comptarà amb la col·laboració del poeta Carles Duarte, de Mn. Jaume Aymar i del propi autor. Farà la presen-



tació Mn. Josep M. Martí Bonet. Entrada lliure.

XXVI Aula de verano del Instituto Emmanuel Mounier. «El hombre: ni mascota ni robot». Del 21 al 24 de julio, en el Seminario de San José (Paseo del Empeinado 5, Burgos). Información e inscripciones (hasta el 18 de julio): t. 639 771 166, c/e: juliapr6@gmail.com

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Concerts benèfics de juliol: **Diumenge 3 (18 h)**, concert de piano, amb Macarena Pujol. **Diumenge 10 (18 h)**, Cameron Sledjeski, baríton i Joana González, piano. **Diumenge 17 (18 h)**, cors «Joves d'Anglaterra», «de l'Acadèmia» i «Cantata». **Diumenge 24 (17.30 h)**, Académie d'Été du Capriccio Français. Més info: t. 617 572 889.

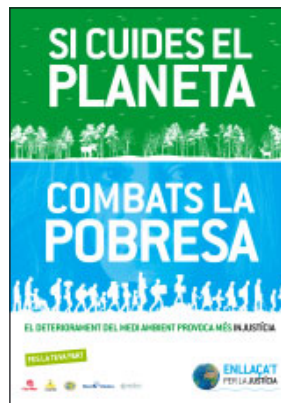
In memoriam

Mn. Lluís González García. Morí a Barcelona el passat 21 de juny. Nasqué a Almeria l'11 de setembre de 1927 i fou ordenat prevere el 17 de juny de 1951. A la seva diòcesi d'origen desenvolupà diverses activitats pastorals i fou vice-rector del Seminari Major i viceconsi-



ACTUALITAT

Campanya de les ONG catòliques



Amb el lema «Si cuides el planeta, combats la pobresa», durant els propers dos anys, Càritas, CONFERR, Justícia i Pau, Mans Unides i Redes (Red de Entidades para el Desarrollo Solidario) uniran esforços en defensa d'un model de desenvolupament diferent: just, solidari i sostenible.

Aquesta campanya vol solidaritzar i comprometre tota la ciutadania amb la defensa d'un model alternatiu de desenvolupament, perquè canviï els seus hàbits de consum i promogui uns estils de vida més sobris.

També és un objectiu d'aquesta campanya promoure l'encíclica del papa Francesc *Laudato si'*. Més informació: www.enlazateporlajusticia.org

liari dels joves d'Acció Catòlica. Quan es traslladà a Barcelona amb la seva família, fou nomenat rector de la parròquia de Sant Josep Obrer, de Sant Tarcisi i de Sant Marc i Santa Bernardeta, a l'arxiprestat de Trinitat-Roquetes.



a oferir una atenció individualitzada i absolutament confidencial a les dones i els homes que busquen ajuda. Si tens un dolor profund, ansietat, autoestima baixa, desitjaries

que mai no hagués passat... Tirar endavant després d'un avortament és possible. T'oferim orientació i recolzament, no estàs sola. Truca'ns al t. 603 462 038 o escriu a: projecteraquel@gmail.com



Breus

Què és el Projecte Raquel? És un camí de sanació per a les persones que pateixen un dolor profund després d'un avortament provocat. Està format per una xarxa de consellers/es, sacerdots i psicòlegs, especialment formats per

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Tú eres Pedro

En los relatos evangélicos de la vocación o llamada de los apóstoles nos impresionan muchas cosas. Nos impresiona, por ejemplo, ver cómo la iniciativa es del Señor; cómo no es llamado el mejor, el más preparado, el más inteligente, sino que el Señor llama al que quiere; y cómo este es agregado al grupo llamado *colegio apostólico*.

Así aconteció con Pedro, el pescador de Galilea. El Señor fijó su mirada en él y le dijo: «Ven y sígueme». Él dejó la barca y todas sus pertenencias, se marchó con Jesús, se unió al resto de los apóstoles y pasó de pescador de peces a pescador de hombres. A él, al viejo pescador de Cafarnaún, el Señor le confió el timón de una barca nueva: la Iglesia naciente: «Tú eres Pedro y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia...» (Mt 16,18). Pedro no era, ciertamente, el mejor ni el más

preparado, pero el Señor le confió el ministerio de la primacía, que consiste fundamentalmente en un servicio total al Pueblo de Dios, para que todos sus miembros vivan en comunión con Dios y en comunión entre ellos.

El sucesor de Pedro, el que lleva el anillo del Pescador, es el Sumo Pontífice, el Obispo de Roma. Él es, en palabras del Concilio Vaticano II, «el principio y fundamento perpetuo y visible de unidad, tanto de los obispos como de la muchedumbre de fieles. Él tiene en la Iglesia, en virtud de su función de vicario de Cristo y pastor de toda la Iglesia, la potestad suprema, plena, inmediata y universal para cuidar de las almas» (Decreto sobre el deber pastoral de los obispos, *Ch.D.*, n.º 2). El papa Francisco ha sido, como Pedro y los demás apóstoles, llamado, elegido, puesto por el Señor en medio de la Iglesia,

para ejercer el ministerio de santificar, enseñar y gobernar. Qué bien se expresa ese ministerio cuando se le dice al obispo en la celebración de su ordenación: «Proclama la Palabra de Dios a tiempo y a destiempo; exhorta con toda paciencia y deseo de instruir. En la oración y en el sacrificio eucarístico pide abundancia y diversidad de gracias, para que el pueblo a ti encomendado participe de la plenitud de Cristo. Cuida y dirige la Iglesia que se te confía, y sé fiel dispensador de los misterios de Cristo. Elegido por el Padre para el cuidado de su familia, ten siempre ante tus ojos al buen Pastor, que conoce a sus ovejas y es conocido por ellas, y no dudó en dar su vida por el rebaño» (Cfr. Ritual de Ordenación de Obispos). ¿No es eso lo que vive y transmite el Papa en su actividad pastoral?

El día 29 de junio hemos celebrado la fiesta de San Pedro y San Pablo: demos gracias por el don y ministerio del Sumo Pontífice. Detrás de su vi-

da y su persona, detrás de su trabajo y de sus escritos, descubrimos un apóstol seducido por el Absoluto y apasionado defensor de la dignidad de todo ser humano. Era consciente, el día de su elección, que caía sobre sus hombros una gran responsabilidad, pero no se echó atrás. En él descubrimos la confianza de Pedro, y de toda la Iglesia, que dice: «Fiado en tu palabra, echaré las redes» (Lc 5,5).

Ante su ejemplo de entrega a Dios y a todas las iglesias, pidamos al Señor que nos conceda a todos, obispos, sacerdotes, religiosos y laicos, la confianza y la valentía necesarias para seguir anunciando, como él lo hace, «las maravillas del Señor» (1Cr 16,9) en toda circunstancia, en medio de las diversas situaciones que nos tocan vivir en nuestro mundo. Con nuestra confianza puesta en el Señor, no podemos acobardarnos ante las dificultades ni cansarnos de ser apóstoles humildes y valientes en medio de nuestro mundo.